

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№13 (1060) 1 квітня 2021 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ДУМКА ПРОФСПІЛКОВОГО ЛІДЕРА

Богдан СЕРДЮК: «Профспілка має бути завжди на крок попереду»

Богдан Сердюк, голова Комісії з інформаційної політики ЦК Атомпрофспілки, член Інформаційної комісії ППО ЧАЕС. Молодим спеціалістом він прийшов на Чорнобильську атомну електростанцію, а цього року відзначив уже 25-річний трудовий ювілей. Богдан також має багатий і різноплановий досвід профспілкової роботи. З 2003 року — голова Ради молоді ЧАЕС, очолював цю організацію вісім років поспіль. Майже 15 років працював у профкомі ЧАЕС та ЦК Атомпрофспілки.

— Богдане, не секрет, що у нашому суспільстві є нарікання на роботу профспілок. Якими, на Вашу думку, мають бути справжні профспілки?

— У нашому суспільстві роками виховувалося споживачське ставлення до профорганізацій. І сьогодні від працівників доводиться чути: ми тебе обрали лідером, а ти нам усе зроби: щоб зарплата була високою, відповідне робоче місце... Але профспілка — це засіб колективного захисту, його очевидна функція — організатор працівників. Якщо ми гуртуємось у профспілку — то й робимо щось разом для спільної мети.

Ми — пострадянське суспільство. А в Радянському союзі усі проблеми трудівника брала на себе комуністична партія. Ідеологія була така. Профспілкам було відведено роль розподільника: пугівок, виплат із соцстраху, матеріальних допомог. Ми звикли до цього меншовартісного образу профспілки, тому до сьогодні це профспілку сприймаємо переважно як розподільника пугівок. І якщо комусь пугівка не дісталася, то, зрозуміло, це погана профспілка.

У країнах Європи, на які ми рівняємось, профспілки такими функціями ніколи обтяжені не були. Європейським профспілкам по 200 років (перші профспілки виникли в країнах Західної Європи наприкінці XVIII ст., на

українських землях — в останній чверті XIX ст.). Європейські профспілки весь час займалися організацією боротьби. І що важливо, робили це на професійній основі. Коли завершилася епоха дикого капіталізму, коли булжнич перестав бути основним знаряддям боротьби, більшої ваги у профспілках стали надавати юридичній допомозі. У центрі профспілкової уваги опинилися юристи, професійні переговорники, котрих профспілка наймала за профспілкові внески, щоб ті ефективно домовлялися і добивалися прийняття необхідних для працівників рішень. Цікаво, що роботодавців ця система також більше влаштувала, ніж страйки та пошук на заміну страйкуючим штрейкбрехерів чи нових працівників. Отож стосунки профспілки і роботодавця вийшли на інший, більш цивілізований рівень.

— Погодьтеся, що і серед членів профспілки не всі обізнані з тим, що таке профорганізація, для чого вона існує, пріоритети в її роботі, які та як формувався в ній традиції...

— Тому в одному профспілковому колективі може бути мало однодумців, можуть існувати різні, навіть полярні, погляди на роль і завдання профспілки. Це стає підґрунтям для конфліктів, які нерідко перетворюються на міжособистісні. Варто зазначити, що подібна ситуація наявна нині в суспільстві в цілому. Я називаю це «фейсбучною» культурою спілкування, коли люди не чують одне одного, не вміють домовлятися, радше прагнуть перемоги у суперечці та зосереджені на «трансляванні» до останнього своїх переконань.

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОФЕСІОНАЛЬНА РОБОТА СПІЛЧАН

Фахівці високого рівня

• Сфера діяльності фахівців дільниці з ремонту електродвигунів 0,4 кВ електричного цеху охоплює майже всі виробничі та соціальні об'єкти Запорізької АЕС, оскільки вказані електродвигуни широко використовуються на виробництві.

Наприклад, коли на другому енергоблоці Запорізької АЕС проводиться плановий ремонт електродвигунів вентагрегатів, а він здійснюється раз на рік за графіком, енергоблок працює у звичайному режимі.

«Ми своє обладнання вивчили досконало — успішно ремонтуємо всі електродвигуни 0,4 кВ, які приводять в дію вентагрегати та насосне обладнання, — зазначає начальник дільниці Андрій Бутаков. На одного майстра — 149 двигунів на місяць».

Коллектив дільниці працює злагоджено, має кілька винаходів, досконало вивчив способи ремонту. Для виконання робіт є всі необхідні пристосування та апаратура.

До фахівців дільниці звертаються колеги з інших підприємств — радяться, як досягти

безаварійної роботи електродвигунів. Коллектив охоче ділиться своїми надбаннями з іншими.

• На енергоблоці №3 Южно-Української АЕС під час планово-попереджувального ремонту (ППР) уперше застосували міцнощільні глушки для колекторів парогенераторів виробництва хорватської фірми «INETEC» (Інститут ядерних технологій). У такий спосіб реалізується черговий захід Комплексної (зведеної) програми підвищення безпеки атомних енергоблоків України.

Мета модифікації — оптимізація ремонтних робіт. «Відсікаючи трубну частину колектора від головного циркуляційного трубопроводу, міцнощільні глушки дають змогу вести роботи в розушльнених колекторах першого контуру парогенератора за будь-якого рівня теплоносія в реакторі, зокрема, виконувати перевантаження палива одночасно з технічним обслуговуванням і ремонтом парогенератора, — пояснює начальник цеху з ремонту реакторного обладнання енергоремонтного підрозділу ВП ЮУАЕС Віктор Горбань. — Це дає суттєве скорочення строків ППР і, відповідно, значний економічний ефект».

Міцнощільні глушки INETEC призначені для серійних енергоблоків ВВЕР-1000, яким є третій южноукраїнський. На блоках малої серії (№1 і №2 ЮУАЕС) аналогічні функції виконують головні запірні засувки.

• Під час середнього планово-попереджувального ремонту енергоблока №2 Рівненської АЕС виконується капітальний ремонт імпульсно-запобіжних пристроїв парогенераторів (ІЗП ПГ) виробництва компанії «Sebim» (Франція).

Імпульсно-запобіжні пристрої парогенераторів виконують функцію захисту від механічного руйнування обладнання і трубопроводів другого контуру надлишковим тиском, а також забезпечують припинення скидання середовища при відновленні робочого тиску. Капітальний ремонт ІЗП ПГ «Sebim» на енергоблоках Рівненської АЕС здійснюється один раз на десять років.

За словами начальника дільниці з ремонту арматури реакторних відділень цеху з ремонту тепломеханічного устаткування енергоремонтного підрозділу Віктора Лопатіна, на енергоблоці №2 експлуатуються 12 імпульсно-запобіжних пристроїв, які встановлено на паропроводах по два на кожному парогенераторі. Ремонтні роботи

виконує атестований персонал ВП «Атомремонтсервіс» під технічним супроводом та контролем сервісного інженера заводу-виробника обладнання «Sebim» (INKLA Trading&Engineering GmbH) Олександра Ленобля.

ДО 35-х РОКОВИН АВАРІЇ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

Небесний воїн Чорнобиля

У світі створено багато фільмів та літературних творів про супергероїв — вигаданих персонажів з надлюдськими здібностями, які рятують Землю від різноманітних халеп, що загрожують усьому людству. У той же час поряд з нами живуть справжні, скромні, не публічні герої без суперсил, які, справді, майже 35 років тому врятували світ від наслідків найбільшої катастрофи — на Чорнобильській атомній електростанції. Це пожежні, військові, льотчики, медики, військові у запасі, міліціонери, науковці та всі, хто був задіяний у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Їхня мужність на межі можливого, їхня самовідданість, без перебільшення, врятували світ, адже наслідки могли бути набагато страшнішими. Один з таких рятувальників Петро Федорович Бухало, вертолітник, який здійснив понад 55 польотів над зруйнованим палаючим четвертим реактором Чорнобильської АЕС для дезактивації радіаційного зараження енергоблока! Ім'я Петра Бухала занесено до Почесної книги аерофлоту. Ми розповімо вам про справжнього супергерою серед нас.

Епізод 1. Мрія

У п'ятдесятих роках батьки майбутнього пілота познайомились у Казахстані. Тоді багато молоді за покликком душі та безсуперечною вказівкою влади з різних куточків Радянського союзу їхали піднімати цілину. Федір народився в зернорадгоспі

«Федорівський» Кустанайської області.

«У Казахстані були безкрайні степи, багато кратерних озер. Коли землю обробили, посіяли пшеницю. Знадобилася їй авіаційно-хімічна обробка. В наш зернорадгосп прилітав Ан-2. Тоді цей літак мене не вра-

зив. А ось коли в небі я побачив ескадрилью вертольотів — це вразило мене настільки, що я вирішив стати пілотом», — розповідає наш герой.

У шістдесятих роках сім'я повернулася в Україну! Поступово, докладаючи зусиль, він ішов до своєї

мрії. Закінчив військово-авіаційно-технічне училище, здобув фах борттехніка вертольота. Далі була служба в Радянській армії та польоти на вертольотах Мі-4 та Мі-8. Після демобі-

лізації Петра запросили на роботу в Тюмень, де він працював в управлінні цивільної авіації начальником штабу ескадрильї. Потім — Кременчук.

(Закінчення на 3-й стор.)

УКРАЇНА ЄДНАЄ СВІТ

Таланти дітей з Вараша оцінила Ада Роговцева

Нещодавно четверо вихованців театрального гуртка Палацу культури Рівненської АЕС стали призерами V дистанційного багатожанрового Міжнародного фестивалю-конкурсу «Україна єднає світ» у номінації «Розмовний жанр». Оцінювало виступи дітей поважне журі на чолі з Народною артисткою України Адою Роговцевою.

Готувала дітей до конкурсу керівниця театрального гуртка Палацу культури Світлана Чулюк. Її вихованці ставали призерами багатьох мистецьких конкурсів регіону та України, проте у заході міжнародного рівня участь брали вперше.

— Мала якась «шосте» чуття, що моїм дітям треба

обов'язково взяти участь у цьому конкурсі, — розповідає Світлана Станіславівна. — На остаточне рішення вплинуло те, що головою журі була Герой України, Народна артистка України Ада Роговцева. Я вирішила, що саме вона, професійна акторка, зможе гідно оцінити таланти моїх вихованців.

Згідно з вимогами конкурсу, кожен учасник мав три хвилини для виступу. Творчий дует Карини Каленик та Кароліни Бартошевич представив на суд журі жартівливий твір «Українське весілля», написаний за мотивами однойменної народної пісні. Талановите виконання гуморески допомогло дівчатам здобути перше місце у їхній віковій категорії.

Василь Мотько та Володимир Данілко декламували твори класиків українського гумору. Зокрема, Василь читав напам'ять скорочений варіант твору Остапа Вишні «Як ми колись учились», а Володимир — гумореску Павла Глазового «Як Микита став боксером». Обом стали «срібними» призерами серед однолітків.

Звістка про перемогу у міжнародному конкурсі надзвичайно порадувала як дітей, так і їхню наставницю Світлану Чулюк. Адже це дає насагу до розвитку.

Олена РОМАНІК
Фото автора

Карина КАЛЕНИК та Кароліна БАРТОШЕВИЧ навчаються в одному класі ліцею №3. Сім років тому разом записалися в гурток і завжди виступають дуетом. Пишуть вірші. Карина, окрім того, малює, і планує опанувати гру на фортепіано. А Кароліна всіма фібрами душі віддана сценічному мистецтву й мріє пов'язати з ним своє професійне майбутнє.

Василь МОТЬКО у 10-му класі ліцею №1, гурток відвідує п'ятий рік. Вважає, що театральне мистецтво розвиває людину різнобічно: збагачується її словниковий запас, з'являється впевненість, зникає страх публічних виступів.

Семикласник ліцею №3 Володимир ДАНИЛКО вже чотири роки присвячує свій вільний час мистецтву сценічного мовлення. Улюблений жанр — гуморески, адже полюбає смішити людей, дарувати їм гарний настрій та позитивні емоції.

Світлана ЧУЛЮК тринадцять років очолює театральний гурток Палацу культури РАЕС. Вважає, що в кожній дитині є зерно таланту, яке варто плекати та підживлювати: «Колі перед виступом ми перебуваємо за кулісами сцени, я завжди міцно обіймаю своїх дітей і кажу, як сильно їх люблю! Так я передаю їм свою енергію, щоб вони могли поділитися цим позитивним зарядом з глядачами в залі.

ЗА ІНІЦІАТИВИ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ ЗАЕС

Енергодар готується до Марафону «100 ЕнВело»

Новина про це, безумовно, стане радісною не лише для активних шанувальників велоспорту, а й для всіх, хто підтримує здоровий спосіб життя. Тим паче що за останній рік через карантин виникла помітна прогалина у проведенні таких заходів. Змагання обіцяють стати серйозною перевіркою майстерності та витримки в жорстких умовах крос-кантрі.

Ініціатором проведення в Енергодарі веломарафону «100 ЕнВело» стала організація молоді Запорізької АЕС. Ідею всього підтримують керівництво атомної станції та профспілковий комітет. Сподіваються організатори й на допомогу з боку міської влади. Як і на те, що відгукнуться та приєднаються до підготовки змагань самі спортсмени, активісти, волонтери. А вже роботи попереду чимало. Очікується зібрати майже 150 веломарафонців.

Веломарафон на 100 кілометрів пересічною місцевістю — випробування навіть для досвідчених велосипедистів. Стартувати планується від міського пляжу, фінішувати — там же. Але долати відстань між початковою та фінальною точками доведеться декілька годин на доволі жорсткому маршруті. Будуть і підйоми, і спуски, й інші природні перепони — в краєвих традиціях справжнього крос-кантрі. Не випадково такі змагання передбачають використання гірських велосипедів типу «МТВ».

Організатори, а серед них — члени велокоманди Запорізької АЕС «ENERGY TEAM», мають наміри підготувати ці змагання на гідному рівні. І вимоги до траси — високі. Вздовж маршруту будуть розміщені контрольні пункти з водою, їжею та першою допомогою. Прорхувати треба всі деталі. Подібні змагання проводяться на майданчиках ін-

ших АЕС України. «100 ЕнВело» — на Рівненській АЕС, або «Енерджі Гард» — на Южно-Українській. Тож дебют Запорізької атомної має бути не гіршим, ніж у колег.

— Велоспорт зараз активно розвивається на Запорізькій АЕС, — зазначає заступник начальника управління соціальних програм ЗАЕС Віктор Діброва. — На станції є своя команда, яка має історію. Тому в програмі розвитку цього виду спорту — Всеукраїнські змагання в Енергодарі на базі ЗАЕС. Така ідея надійшла від наших спортсменів, які беруть участь у різних змаганнях і привозять результати. Тож го-

туємося ретельно. Впевнений, що наш веломарафон охопить провідних спортсменів усіх майданчиків АЕС та всієї України.

До участі запрошуються як професіонали, так і спортсмени-аматори з досвідом та навіть новачки — тобто усі, хто полюбає велоперегоні та

прагне випробувати свої сили на такій трасі.

Отож чекаємо на старт «100 ЕнВело» 3 липня! А всі, хто бажає взяти участь у змаганнях, мають час підготуватися. На трасі раді бачити як велобайкерів зі стажем, так і новачків.

Ірина РОМАНОВА

Інформація до теми

Нові здобутки «ENERGY TEAM»

Тим часом скарбничка здобутків команди Запорізької АЕС «ENERGY TEAM» поповнилася новими результатами. Наші велосипедисти не пропустили веломарафон «Олешківським лісом», що відбувся на Херсонщині 20 березня.

Бажанья виступити на цій трасі було величезним. Маршрут же виявився досить екстремальним — розбита дорога під колесами та вологий пісок при температурі 3-4 градуси тепла. Але енергодарці дісталися фінішу повним складом — і це головне. Вибороли й призові місця!

У категорії 50-59 на другому місці — Олексій Тищенко (провідний інженер-програміст ЦТАВ), у категорії 30-39 так само другий — Олексій Кожадей (дефектоскопіст СКМ).

А от іншим хлопцям з команди — Руслану Чудінову (оператору РВ ЕП), Олексію Притулі (НЗБ ЕП), Артему Татаренку (ЮУ) та Олегу Сидельникову (УСП) у цьому складному марафоні довелося проїхати зайвих 25 кілометрів. І сталося це через погану розмітку на трасі. Але наші велобайкери налаштовані оптимістично. Кажуть, отримали додатковий досвід стосовно організації таких змагань. А це стане в нагоді в процесі підготовки до енергодарського марафону.

ЛОВИСЯ, РИБКО...

У чесній боротьбі

Відбулася першість Хмельницької АЕС з лову хижої риби спинінгом з берега на призы Клубу рибалок-аматорів ХАЕС.

Перемогу у змаганнях здобув Данилюк Руслан (ЦТАВ). Друге місце виборов Поліщук Петро (Клуб рибалок-аматорів). Третє

місце посів Полейчук Вячеслав (ЕРП).

З четвертим результатом завершив турнір Власюк Олександр (ЕРП). Він також отримав приз у номінації «За волю до перемоги».

Змагання пройшли у чесній, безкомпромисній боротьбі, на високому організаційному рівні. За це велика подяка учасникам та організаторам Клубу рибалок-аматорів ХАЕС, до речі, одному за найчисельніших рибальських об'єднань в Україні. Його очолює електрослюсар цеху теплової автоматики і вимірювань атомної електростанції Сергій Онищук.

На жаль, через карантинні обмеження довелося відмовитися від рибальської юшки, але це не зіпсувало загальної настрою учасників.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Атомник України
Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000